

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 172

гр. Габрово, 22.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ I, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Топалова

Членове: Ива Димова
Симона Миланези

като разгледа докладваното от Симона Миланези Въззивно частно гражданско дело № 20224200500102 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 във вр. с чл. 413, ал. 2 от ГПК.

Образувано по частна жалба на „Агенция за събиране на вземания” ЕАД, подадена чрез процесуалния представител юрисконсулт Цв.П. срещу разпореждане № 51 от 01.02.2022 г. на Дряновския районен съд по ч.гр.д. № 11/2022 г., с което е отхвърлено изцяло, поради неотстраняване на допуснатите нередовности в указания от съда три дневен срок, заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в полза на заявителя „Агенция за събиране на вземания” ЕАД, за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу длъжника ЕЛК. Г. Л. от гр. Д. за сумата от 2 693, 27 лв. главница представляваща неплатени суми по договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, дза които е открит акаунт № 16444152001, ведно със законната лихва считано от 25.01.2022 г., както и за направените във връзка с производството разноски от 103, 87 лв.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното разпореждане. Счита, че в заявлението не е необходимо да бъдат посочвани всички обстоятелства имащи значение за основателността на заявената претенция и за евентуалните възражения на длъжника срещу съществуването ѝ, тъй като препис от същото не се връчва на длъжника. Производството е едностранно и не е необходимо прецизирането на вземането. Счита, че при заповедното производство не са необходими доказателства относно дължимост или недължимост на сумите, тъй като съдът следи само за редовност от външна страна на документа, от който произтича вземането и ако той отговаря на условията за редовност, то съдът е длъжен да издаде исканата заповед за изпълнение. При преценката относно спазването на изискванията по чл. 127, ал. 1 от ГПК следва да се изхожда от целта на заповедното производство, която е да се провери дали претендираното вземане е спорно, а не дали то съществува. В заявлението и в уточняващата молба са посочени индивидуализиращите белези на претендираните вземания – юридическите факти, на които

се основават, конкретните размери на всяко от вземанията, период на дължимост, както и обстоятелства, имащи значение за настъпването на изискуемостта, поради което липсват пречки по смисъла на чл. 410, ал. 2 от ГПК за издаване на исканата заповед за изпълнение. За да се издаде заповед за изпълнение по реда на чл. 410, ал.1, т. 1 от ГПК е необходимо от изложените в заявлението твърдения на молителя да се може да се направи положителна преценка, че вземанията, за които се иска издаването на заповедта са определени по размер и с настъпил падеж на плащане. Дължимата преценка по представения в изпълнение на задължението по чл. 410, ал. 3 от ГПК потребителски договор е единствено относно валидността на искането, а не за установяване на вземанията по размер. В този смисъл счита, че изискването от заповедния съд уточняване на претенциите чрез разбиване на главницата по „различни компоненти“, включени в нея е прекомерно. На следващо място счита, че подаденото заявление отговоря на изискванията на чл. 127, ал. 1 и ал. 3 от ГПК и чл. 128, т. 1 и т. 2 от ГПК. Твърди, че са неправилни дадените указания за посочване, какви са дължимите суми по всеки от договорите поотделно – по видове и периоди. Заявителят е посочил, че предявените суми са за неизпълнени задължения по конкретни издадени фактури за дължими и неизплатени суми, с конкретизиран номер на фактурата, дата на издаване, фактуриран период и размер на търсената сума по всяка фактура. Общата стойност на тези фактури отговоря на сумата, за която се иска издаване на заповед по чл. 410 от ГПК. Индивидуализацията на вземанията е достатъчен, за да се издаде заповед за изпълнение и дава възможност на длъжника да установи какво е вземането, което се претендира от него да възрази против заповедта. Уточненията могат да бъдат направени в исковата молба. В производството по чл. 410 от ГПК не се събират доказателства, нито се прави изводи въз основа на представените такива. Преценката на съда е ограничена до наличието на твърденията изложени в заявлението. Посочва съдебна практика. Моли да се отмени атакуваното разпореждане като неправилно и незаконосъобразно и да се произнесе съда по съществуващото на спора.

Частната жалба е подаден в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и е процесуално допустима.

Габровски окръжен съд като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Частно гражданско дело № 11/2022 г. по описа на Районен съд – Д. е образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, подадено от жалбоподателя „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД. Искане за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист против ЕЛК. Г. Л. от гр. Д. за сумата от 2 693, 27 лв. главница и законна лихва от датата на подаване на заявлението до районния съд до окончателното и заплащане на задължението. Претендират се и разноски. В т. 9, б. „а“ от заявлението е посочено, че претендираната сума представлява главница, а в т. „в“ – че вземането е за неплатени суми по договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, сключени между „БТК“ ЕАД и длъжника, за които е открит Акаунт № 16444152001, сключен между „БТК“ ЕАД и ЕЛК. Г. Л. . Посочено е още, че неплатените суми са обективирани в издадени и непогасени фактури и са

прехвърлени от страна на „БТК“ ЕАД в полза на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД по силата на Приложение № 1 от 18.10.2019 г. към Договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 15.10.2018 г. Подробно тези обстоятелства са посочени в т. 12 от заявлението. Според изложеното, предмет на договора между цедента и длъжника е предоставянето на електронни съобщителни услуги на потребителя чрез обществена електронна съобщителна мрежа и във връзка с него на потребителя е бил открит Акаунт № 16444152001. С подписването на договора потребителят декларирал, че се е запознал и е съгласен с Общите условия на договора между „БТК“ ЕАД и абонатите на услугите, предмет на договора, издадени на основание чл. 226, ал. 1 от ЗЕС. В заявлението е посочено, че съгласно т. 104 от Общите условия, ползваните услуги се отчитат месечно и се заплащат въз основа на фактура, издавани ежемесечно на определена от „БТК“ ЕАД дата, за която потребителят е информиран при сключването на индивидуалния договор. Сочи се, че неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението за заплащане в определения срок. В разпоредбата на чл. 107 от Общите условия било предвидено, че абонатът е длъжен да заплаща дължимите суми в 14-дневен срок от издаване на фактурата, а при неизпълнение на задълженията в посочения срок потребителят дължи неустойка в размер на законната лихва за всеки ден забава. Описани са подробно номерата на фактурите, издадени на името на длъжника, като за всяка от тях са отразени датата на издаване, периода, за който се отнася задължението и конкретната сума.

Към заявлението са приложени договори между „БТК“ ЕАД и Диана Драганова Бойчева с дати: 18.04.2017 г., 28.08.2018 г., 14.10.2016 г. и 21.10.2016 г., 20.03.2017г., 21.10.2016 г., 25.09.2018 г., 28.08.2018 г., 04.07.2018 г., 02.05.2018 г., 02.05.2018 г., 04.07.2018 г., 02.05.2018 г., 11.08.2017 г. отнасящи се до клиентски номер 16444152001, с отчетна дата и по всички 15 число на месеца, във всеки от които е отразено, че се касае за нова мобилна услуга, посочен е номерът и серийния номер на устройството, тарифният план и месечната му стойност. Приложени са декларация от името на длъжника към всеки един от договорите, че е получил екземпляр от Общите условия, които са неразделна част от договора. Приложени са още пълномощно и квитанция за внесена държавна такса.

С разпореждане № 35 от 25.01.2022 г. по ч. гр. д. № 11 по описа на Дряновския районен съд за 2022 г. е оставил без движение подаденото заявление, като е указал на заявителя в тридневен срок от получаване на съобщението да отстрани посочените нередовности по заявлението, като с допълнителна молба и индивидуализира всяко едно от претендираните вземания, като посочи по всеки от договорите в заявлението, каква парична сума претендира от длъжника, за какъв период от време, за каква форма на неизпълнение /незаплащане на цена на ползвана телекомуникационни услуги, лизингови вноски, неустойка или друго/. Указал е, че при неизпълнение на указанията в срок, заявлението ще бъде отхвърлено, като нередовно, на основание чл. 411, ал. 2, т. 1 от ГПК.

Разпореждането е връчено на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД на 25.01.2022 г. и с вх. № 246 от 01.02.2022 г. е депозирана уточняваща молба. В същата е посочено, че между „БТК“ ЕАД и ЕЛК. Г. Л. е открит общ акаунт с № 16444152001, по който се издават

месечните фактури. Договорът е бил подновяван с приложените към заявлението договори. На името на длъжника са били издадени 4 фактури на обща стойност 2 693, 27 лв. за периода 23.10.2018 г.-22.11.2018 г. Към датата на подаване на заявлението тези суми не са били заплатени.

С обжалваното разпореждане № 1855 от 19.11.2021 г. по ч. гр. д. № 1825/2021 г. на ГРС, е констатирано, че указанията за отстраняване на нередовностите не са изпълнени с подадената уточняваща молба, поради което съдът е приел, че е налице хипотезата на чл. 410, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 127, ал. 1, т. 4 и 5 от ГПК, поради което е отхвърлил заявлението.

Във връзка с така установеното, Габровски окръжен съд приема, че частната жалба е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно оплакването на жалбоподателя, че при преценката на основателността на заявлението в заповедното производство се проверява само дали вземането е спорно, както и че проверката по чл. 410, ал. 3 от ГПК е единствено относно валидността на искането. Съгласно [чл. 411, ал. 2, т. 1 от ГПК](#) проверката на съда включва съответствие на искането с изискванията на [чл. 410 от ГПК](#) /дали искът е подсъден на районния съд, дали заявлението отговаря на изискванията на [чл. 127, ал. 1 и 3](#) и [чл. 128, т. 1 и 2 ГПК](#), дали вземането произтича от договор, сключен с потребител /като в този случай към заявлението следва да са приложени договорът, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите Общи условия/. Задължително съдът следи дали заявеното е в противоречие със закона и добрите нрави /чл. 411, ал. 2, т. 2/, както и дали то се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това /чл. 411, ал. 2, т. 3/, поради което е необходима и преценката на приложените документи- договори, Общи условия и др. В обжалваното разпореждане, районният съд се е позовал на неизпълнението на указанията за отстраняване на констатирани от него нередовности по [чл. 411, ал. 1, т. 1 ГПК](#) вр. чл. 410, ал. 2, вр. чл. 127, ал. 1, т. 4 и 5- непосочване на обстоятелствата, на които се основава искането, тъй като не е посочено процесната сума към кой договор за мобилни услуги се отнася, какви конкретни суми се дължат и на какво основание, като се посочват фактури, без те да се прилагат. Приел е, че не е посочено основанието на вземането и по кой договор е всяко задължение. Настоящият състав намира, че тази нередовности на заявлението не са били отстранени в указания срок. От подаденото заявление по чл. 410 от ГПК и уточняващата молба не става ясно, от какво произтича вземането, по кой договор е всяко едно от задължението. Не е посочено и коя фактура към кой договор се отнася, както и самите фактури не са приложени към заявлението. Така както е заявена претенцията не може да се индивидуализира и не е налице яснота относно спорното право, а видно към заявлението се прилагат 14 бр. договори. Длъжникът не би могъл да се ориентира, какво точно вземане се претендира от него, за да прецени дали да изпълни доброволно или да го оспори, като подаде възражение срещу заповедта. Подаването на заявлението е обвързано и с подаване на иска по чл. 422 от ГПК и ако то не е индивидуализирано, евентуално не би могла да се направи преценка за

неговата идентичност по издадената заповед.

Настоящият състав намира, че правилно заповедният съд е отхвърлил изцяло, поради неотстраняване на допуснатите нередовности в указания от съда срок заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК на „Агенция за събиране на вземания” ЕАД против ЕЛК. Г. Л..

Воден от гореизложеното, Габровският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 51 от 01.02.2022 г. постановено по ч. гр. д. № 11/2022 г. от Районен съд Д., като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____